

I. C. FLOREA – IMPORTANT INGINER ROMÂN DE RADIOCOMUNICAȚII

Andrei CIONTU¹
andreiciontu@yahoo.com

ABSTRACT

The engineer I. C. Florea was a passionate of radio-communication and has spent his long life (he passed away at the age of 93, in 1995) actively contributing to the development of the Romanian radio industry.

He graduated at the University of Bucharest, which at that time granted also Engineering Diploma.

During the inter-war years, I. C. Florea had a critical but correct and relevant viewpoint with regard to the development of radio-technology in Romania. After World War II he continued to sustain the Romanian radio-technology by writing books and technical papers based on references procured even from various foreign companies he did not interrupt the professional connections with, despite the political change. At the same time, he wrote books and spoke by radio to laymen, just in order to fulfill the duty of an intellectual to enlighten the ordinary people.

KEYWORDS: engineer I. C. Florea, Romanian radio-technology.

Este ușor de presupus că ”Parintele Radiodifuziunii Romane”, Dragomir Hurmuzescu, a avut mulți colaboratori radiotehnicieni. Printre aceștia, cei mai importanți și cei mai apropiați i-au fost inginerul I. C. Florea, inginerul Mihai Konteschweller și inginer dr. Emil Pătrașcu.

Despre cel care a semnat tot ce a scris în domeniul radio, timp de zeci de ani, simplu – ing. I. C. Florea, se cunosc foarte puține lucruri. Wikipedia nu i-a dedicat, până acum, nici măcar un ”ciot” biografic. Ceea ce știm este că I. C. Florea era inginer, dar, totuși, era licențiat în științe fizico-chimice la Universitatea din București, care, până prin 1937 acorda, însă și titlul de inginer. I. C. Florea a fost un inginer radiotehnician român longeviv. Născut în anul 1902, el a încetat din viață la București, în anul 1995, la vârstă de 93 de ani, izolat de lume, în mica sa locuință din Piața Kogălniceanu².

¹ Dr. ing., CRIFST – DIT.

² Ing. Vasile Ciobănița : comunicări particulare.

Dacă nu se cunosc prea multe date biografice despre I. C. Florea, mai mult se cunoaște din opera sa: din ”urmele” lăsate prin activitatea sa. Astfel:

- * A făcut parte din echipa lui Dragomir Hurmuzescu care a militat și activat pentru introducerea radiodifuziunii în România. A colaborat mult la revista *Radiofonia*, apărută în 1928, pentru ca, începând cu a doua parte a anului 1934, să-și înființeze propria publicație, *Radio Universul*. În paginile acesteia, a militat mult și pentru dezvoltarea radioamatorismului românesc. Ani buni a găzduit în paginile acestei publicații și *YR5Buletin*³, revista *AARUS*⁴. *Radio Universul* a apărut până după război și a fost un concurent loial pentru *Radiofonia*, *Radio Adevărul*, *Radio România* sau *Radio*, publicațiile oficiale ale Societății de Radiodifuziune. În cartea sa *Toate tainele radiofoniei*, o lucrare deosebită de 336 pagini, tipărită în anul 1931 la Craiova, la Editura Ramuri, Dragomir Hurmuzescu, cărui autorul îi dedică lucrarea, scrie în prefață cuvinte elogioase la adresa autorului.

O altă lucrare deosebită publicată în anii '30 este *Călăuza Radio-Amatorului*, 192 de pagini, Editura Cartea Românească SA București, un bun îndrumar pentru pasionații de radio.

- * Între anii 1928-1934, în colaborare cu Emil Pătrașcu, a condus *Revista Societății Române de Radiodifuziune*; din 1934 și până în 1945, ocupându-se de propria publicație, *Radio Universul*. Pe lângă găzduirea numerelor 3-38 din *YR5Buletin* a publicat numeroase articole tehnice de susținere a activităților radioamatorilor de emisie, inclusiv o rubrică intitulată *Unde Scurte*, la care i-a avut colaboratori pe Liviu Macoveanu (indicativul personal YR5LM) și Vali Vasilescu (indicativul personal YR5VV⁵).

- * În *Calendarul* (de fapt...*Almanahul*) *Universul* pe anul 1934, într-un articol, ne aduce la cunoștință că...” Superheterodina a câștigat definitiv încrederea constructorilor profesioniști și a cumpărătorilor”. Piața a fost câștigată de radioreceptoarele superheterodină, cu monoreglaj și difuzor încorporat în casetă⁶.

3 YR era vechiul indicativ de țară al României; în prezent – YO; 5 reprezintă o zonă a României.

4 Asociația Amatorilor Romani de Unde Scurte, care s-a înființat în 1936, la București.

5 Ulterior, cele 2 litere sau chiar 3 nu mai au nicio legătură cu numele radioamatorului.

6 Ing. I.C. Florea, „Anul radiofonic 1933”, *Almanahul Universul*, 1934.

- *1936: I.C. Florea afirmă că:” România este țara cu cel mai mic număr de radioascultatori”⁷.

- * În *Almanahul Universul* pe anul 1937, cu prilejul intrării în funcțiune a Emițătorului Național de la Bod, el critică, încă o odată, pertinent, soluția adoptată, care nu asigură acoperirea radio 100% a teritoriului României: ”Cu toate că am aruncat peste graniță 200 mil lei, problemă radiodifuziunii românești este încă nerezolvată. La Timișoara și Oradea va continua să predomine Budapesta, iar Basarabia și Bucovina sunt lăsate pe seamă emisiunilor rusești” Toate acestea nu se datorau echipamentului importat din Anglia (Firma Marconi) considerat bun (I.C. Florea a făcut parte din comisia de recepție), ci reliefului României.

- * 1938: Având coautor pe Marton Abramovici, I. C. Florea înregistrează 2 brevete de invenție, și anume: ”Antena universală (de recepție)” BI 27455/02.03, și ”Sistem de alimentare a lămpilor electronice cu ajutorul curenților termoelectronici” BI 27827/28.05. Din primul brevet se observă că prenumele inginerului Florea era Ion. Faptul că a realizat numai 2 invenții, ne conduce la concluzia că ponderea activităților sale radiotehnice, a fost în domeniul organizatoric, al publicisticii și al învățământului radio. Tot în acest an, este numit șeful unei comisii de atestare profesională în noua meserie introdusă în nomenclator, aceea de radiotehnician.

Cunoscut și apreciat ca bun specialist pe plan internațional, înainte de război colaborează cu firme de prestigiu precum: Telefunken, Siemens.

Chiar și după anul 1960, când țara noastră, datorită Cortinei de Fier, era în plină izolare față de tehnica din Vest, concerne ca AEG și Telefunken îi trimit cărți de specialitate și documentații pe care I. C. Florea le prelucrează și le publică în *Caietele de fizică* ale Academiei Române⁸. E de presupus că instituția Securității comuniste i-a permis continuarea legăturilor cu amintitele firme, cu condiția respectării unor reguli stabilite, pe care se pare că I. C. Florea le-a respectat⁹.

În 1970, în revista *Electrotehnica* nr. 7, publică articolul intitulat ”150 de ani de la descoperirea electromagnetismului”, prilejuit de

⁷ Ing. I.C. Florea, „Anul radiofonic 1936”, *Almanahul Universul*, 1937.

⁸ Ioan Iacob, „Un pionier al radiofoniei romanesti: I. C. Florea”, *Panoramic*, din 11.06.1992.

⁹ Ing. Vasile Ciobănița : comunicări particulare.

descoperirea danezului Hans Christian Oersted din anul 1880 și care i-a inspirat în continuare pe Ampere, Faraday și Maxwell.

În 1978, aa Editura Științifică și Enciclopedică publică lucrarea *Trei savanți iluștri* (este vorba despre Michael Faraday, James Clerk Maxwell, Heinrich Hertz). Din relatările personale¹⁰ știm că pregătea și o lucrare dedicată lui Mihai Konteshweller, dar se pare că odată cu moartea sa manuscrisul s-a pierdut.

Bibliografie

1. Ioan Iacob, „Un pioner al radiofoniei romanesti: I. C. Florea”, *Panoramic*, din 11.06.1992.
2. Ing. I.C. Florea, „Anul radiofonic 1933”, *Almanahul Universul*, 1934.
3. Ing. I.C. Florea, „Anul radiofonic 1936”, *Almanahul Universul*, 1937.
4. Ing. Vasile Ciobănița : comunicări particulare.

10 *Ibidem*.